

Marián Šuráb

O pôste

Čítal som o manželoch, ktorí veľmi čakali na narodenie dieťaťa. Radosť z jeho narodenia však bola krátka. Dieťa sa narodilo s paralizou nôh. Lekár povedal matke: nič z neho nebude, nikdy nebude chodiť. Je to hrozná správa pre matku. Ona ale nerezignovala. Začala bojovať o zmysel života pre svoje dieťa. Zanechala prácu v zamestnaní. Urobila si rehabilitačný kurz. Dostala sa do kruhov trpiacich ľudí. Nadviazala kontakt s rodinami podobne chorých detí. Každý deň veľa času venovala svojmu dieťaťu. Do základnej školy nosila syna na rukách. Neskoršie ho tlačila na invalidnom vozíku. Syn, o koľko bol obmedzený pohybovo, o toľko bol rozumovo nadaný. S veľmi dobrým prospechom končí základnú aj strednú školu. Ba ešte dokázal aj promovovať na vysokej škole. Stal sa hodnotným pracovníkom. Po narodení lekár matke povedal: Nič z neho nebude. Milujúca matka dokázala, že sa mýlil. Po rokoch je hrdá na svojho syna. Ale syn je ešte viac hrdý na svoju matku. Za to, čím je, vďačí odvážnej láske svojej matky. (Cit. E. Staniek: Ewangelia dziś; A, T. 1 s. 63).

Čo tá matka vlastne dokázala? V duchu dnešného evanjelia by sme mohli povedať, že vystúpila na vrch Tábor a zažila radosť.

Z vlastnej skúsenosti vieme, že za každým úspechom stojí námaha a odvaha. A práve udalosti na hore Tábor sú symbolom námahy, odvahy a šťastia. Keď stojíme pod nejakým kopcom, máme len dve možnosti. Buď odvážne vykročíme smerom k vrcholu a tam zažijeme radosť z výšky, alebo sa kopca nafakáme a nebudeme mať nijaký zážitok. Aj apoštoli mali podobné možnosti. Ak by sa im nebolo chcelo ísť s Ježišom na vrch Tábor, neboli by mali zážitok z jeho premenenia. Ale keďže nasledovali Ježiša, mali taký mocný zážitok, že tam chceli stavať stany a ostať tam čím najdlhšie.

Ježiš však chcel, aby všetci ľudia prežili niečo podobné ako apoštoli. Vo svojom učení preto neraz hovoril o námahách, ktoré vedú k radosti a zážitku. Tak môžeme chápať jeho slová: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma“ (Mk 8, 34); alebo vetu: „Vchádzajte tesnou bránou, lebo široká brána a priestranná cesta vedie do zatratenia“ (Mt 7, 13); alebo hriešnikom radí, aby si odťali ruku, nohu a vylúpili oko, ak ich zvädzajú na hriech (porov. Mk 9, 43-47); alebo bohatému mladíkovi povedal: „Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi“ (Mt 19, 21); alebo nás všetkých vyzval, aby sme milovali nepriateľov a dobre robili tým, čo nás nenávidia.

(porov. Mt 5, 43-48; Lk 6, 27-28).

Aj z týchto niekoľkých Ježišových slov je zrejmé, že cestu k náboženskému zážitku a stretnutiu s ním, musí sprevádzať odvaha a námaha.

Ak chceme prežiť aj my chvíle radosti a zážitkov, musíme mať odvahu vystúpiť na náš vrch Tábor. Ktoré sú tie naše vrchy?

Už pri krste naši rodičia a neskoršie my sami pri prvom sv. prijímaní a birmovke sme odpovedali na otázku: „Zriekate sa zlého ducha?“ Odpovedali sme: „Zriekam sa“. V tejto odpovedi sa nachádza aj odvaha, aj vrch Tábor. Veď či nemusí mať človek odvahu, keď sa rozhodne bojovať proti mocnostiam zla a proti hriechu? Je potrebná taká odvaha, akú mal Dávid v boji proti mocnému Goliášovi. Keď však človek zvíťazí, zažije radosť z Tábora. Máme skúsenosti s takými víťazstvami? Ak nie, je to preto, že nemáme odvahu bojovať proti zlu a hriechu.

Alebo pri sobášii si sľubujú manželja úctu, lásku a vernosť na celý život. Aj na nich čaká odvaha a Tábor. Celý život musia odvážne bojovať o krásu svojho manželstva a rodiny. Ak prekonajú všetky prekážky, ich rodina sa premení na Tábor, kde sa všetci šťastne cítia. Ak manželja ostali len pod kopcom, len pri sľuboch, ak sa im nechcelo ísť na vrchol, tak hovoria častejšie o manželskom pekľe a rozbitej rodine. Pýtajte sa sami seba, milí manželja, v akom stave sa nachádza váš vzťah a vaša rodina? Dokázali ste niečo? Alebo ste ostali dole a žijete medzi priemerom?

Alebo život podľa Božích prikázanií. Žijeme v prostredí, kde veľa ľudí nežije podľa Božích noriem. Poznáme ľudí, ktorí majú svoju vlastnú morálku. Preto človek, ktorý chce žiť podľa priania Boha, potrebuje veľa odvahy. Ale len ten môže zažiť skutočnú radosť, kto Božie príkazy premení na súčasť svojho každodenného života. Kto si môže povedať, že ako by som nemohol žiť bez srdca, tak nemôžem žiť bez prikázanií? A kto si môže toto povedať, tak už sa nachádza na vrchole Tábora radosti, čistého svedomia a spokojnosti. Veď či nestojí za každou osobnou tragédiou odmietnutie Boha s jeho predpismi? Sme aj my o tom presvedčení? Koľko z desiatich prikázav tvorí súčasť nášho správania a koľké sme ešte do svojho života neprijali?

Spomeňme si ešte na ženu, ktorej lekár povedal: Z vášho syna nič nebude. Ona dokázala opak. Aj nás možno všelikto a všeličo znechucuje. Nepodľahnime! Boh pomôže každému, kto má chuť a odvahu v živote niečo dokázať alebo zmeniť.

Pán vydal hlas, pre mnohé sú zvestovateľky Jeho víťazstiev. Králi a vojská utekajú a doma korisť delia gazdiné. Dokiaľ ste

pri košiaroch mnohí ležali, striebrom sa skveli pierka holubice, na perútkach jej zasvietilo zlato. Keď Všemohúci kráľov rozháňal, sneh padal na Salmóne.

Vysoko pnie sa Dášan, boží vrch, vysoké sú i vrchy vôkol neho. Prečože, vrchy, závistlivo hľadáte na ten, čo Boh si vybral za príbytok? Veruže večne bude sídliť tam!

Desaťkrát po tisíc je božích vozov; Pán do svätyne zo Sinaja prišiel, na svoju výsosť vystúpil, zajatcov priviedol a prijal ľudí ako dar, ešte i tých, čo protivili sa Mu.

Buď požehnaný, Hospodin, čo bremeno nám prenášal! Boh, naša spása, požehnaný buď! Boh náš je bohom záchrany, Pán, ktorý zo smrti nás vyvedie.

V sklade farmaceutic-kého podniku vypukol požiar. Hasiči napriek veľkému úsilíu nedokázali oheň uhasiť, a tak zasiahol aj budovu, kde firma uchovávala cenné výsledky dlhoročného výskumu. Majiteľ podniku takmer s plačom pobežoval pred bránou a díval sa na dielo skazy. V návale zúfalstva vytrhol vysielacu veliteľovi hasičov a zakričal do nej: „Pol milióna eur! Dám päťstotisíc eur tomu, kto zachráni sejf s dokumentmi z mojej kancelárie.“ Riziko vstúpiť dovnútra horiaceho objektu však bolo priveľké.

Dym zrazu preťal zvuk blížiacej sa sirény. Na miesto sa prirútila stará tatrovka obsadená partiou dobrovoľných hasičov. Auto ani len nespomalilo, prerazilo bránu a odvážne vletelo priamo do podniku medzi najväčšie plamene. Všetci v nemom úžase sledovali, ako o pár minút z dymu vyšla štvorica bruchatých chlapov. Kašľajúci, s obhorenými oblekmi, ale živí vybehli von aj s trezorom. Majiteľ, celý bez seba, im na mieste vypísal šek na sľúbenú odmenu. Keď sa ich opýtal, ako tie peniaze mienia použiť, odpovedal najstarší z nich: „Na prvom mieste si určite kúpime hasičské auto s funkčnými brzdami.“

Keď počúvame o tom ako sa Ježiš premenil pred Petrom, Jakubom a Jánom, je zaujímavé uvedomiť si, že apoštoli ešte nechápali, koho majú pred sebou. Napriek znameniam a zázrakom, napriek všetkému, čo hovoril a konal, čosi ich stále „brzdilo“. Ich srdcia i mysle boli naviazané na Zákon a Prorokov. Práve tieto časti Svätého písma v evanjeliom príbehu zosobňujú Mojžiša a Eliáš, s ktorými sa Ježiš rozprával. Apoštoli potrebovali pochopiť, že Ježiš je vyvolený Mesiáš, ktorý naplňa, ale aj presahuje všetko, čo očakávali. Potrebovali sa oslobodiť od zaužívaných schém svojho zmyšľania. Preto im z neba zaznel hlas, ktorý prenikol až do hĺbky srdca: „Toto je môj milovaný Syn. Počúvajte ho!“ Keď zodvihli hlavu, nemali už pred sebou Mojžiša a Eliáša, ale len samotného Krista. Hlas, ktorý počuli, sa nenechal zastaviť nijakými prekážkami. Našiel si priamu cestu do ich vnútra.

Vo veľmi podobnej situácii sme aj my. Každú nedelu sa Ježiš pred nami premieňa. Prichádza na oltár pod spôsobmi chleba a vína. Aj my počúvame slová, ktoré svedčia o tom, že je to Boží Syn a obetuje sa za nás. Sme pozvaní uveriť v jeho obdivuhodnú prítomnosť vo sviatostiach. Popremýšľajme o tom, čo nám bráni, aby sme ho skutočne prijali za Pána a Vykupiteľa, aby sme sa rozhodli opravdivo žiť podľa jeho evanjelia. Pokúsme sa v tomto čase odstrániť aspoň jednu prekážku, ktorá nás „brzdí“ v rozhodnutí odovzdať sa naplno Kristovi.

Martin Kramara

Slávnosť sv. Jozefa: V stredu 19.3. slávime slávnosť sv. Jozefa, ženícha Panny Márie. Sv. omšu budeme mať mimo-riadne o 18:00 hod. V ostatné dni budeme sv. omše sláviť vo zvyčajnom čase.

Podakovanie za zbierku: Na charitu sme vyzbierali 150 €. Nech vám Pán odmení vašu štedrosť.

Pobožnosť krížovej cesty detí: V piatok 21.3. o 16:30 sa spolu s deťmi pomodlíme krížovú cestu.

Púť do Šaštína: Naša farnosť v roku Sedembolestnej Panny Márie organizuje púť do Šaštína. Putovať budeme na prvú májovú sobotu 3. mája. Prihlásiť sa môžete v sákristii kostola.

Keď sa stretávame so známymi, tak vidíme, že časy, ktoré prežívame, sú poznačené strachom a neistotou. S obavami, ba s úzkosťou sa pozeráme do budúcnosti. Dokonca aj tí, čo nás doteraz utešovali a hovorili, že bude dobre, lebo ekonomika sa rozvíja, sú veľmi opatrní a hovoria: „Nevieme, čo nás čaká.“ A do tejto bezútešnosti nám zaznieva evanjeliové posolstvo:

„Nebojte sa!“ Táto výzva je dnes aktuálnejšia ako kedykoľvek predtým. Človek má veľký strach, no jediný strach, ktorý je opodstatnený a o ktorom hovorí aj Sväté písmo, je strach, ktorý človek pociťuje, keď vníma Božiu svätosť. Keď Boh vstupuje do dejín človeka, človek vždy prežíva obavy. Keď prichádza anjel k Márii, aby jej zvestoval, že sa stane Božou Matkou, povedal jej: „Neboj sa, Mária!“ (Lk 1, 30). Rovnako oslovil aj Zachariáša: „Neboj sa, Zachariáš, lebo je vyslyšaná „tvoja modlitba“ (Lk 1, 13).

A keď v deň Ježišovho narodenia prišli anjeli k pastierom, použili tie isté slová: „Nebojte sa“ (Lk 2, 10). Keď človek stojí zoči-voči nekonečnej a večnej svätosti Boha, uvedomuje si svoju úbohosť, hriechosť a strach. Boh však prichádza k nám a prináša nám istotu: „Ja som s vami až do skončenia sveta“ (porov. Mt 28,20). No my aj tak stále chceme nejakú záruku istoty a znak Božej prítomnosti. Podobáme sa Zachariášovi, ktorý žiadal znamenie, hoci pred ním stál anjel. Boh je však ustavične s nami.

Ivan Šulík „Láskavo a milosrdne“

Sväté omše v 2. Pôstnom týždni - (A)

17.III. pondelok

17:00 *podakovanie za Božiu pomoc a zdravie celej rodiny*

18.III. utorok

17:00 *Za Ľ Valentína a Serafinu Kulifajových*

19.III. streda - Slávnosť

18:00 *Za zosnulých i za živých bratov Jozefov*

20.III. štvrtok

17:00 *Za Ľ Jozefa Kulifaja*

21.III. piatok

17:00 *Za Ľ Antona Radakoviča a rodičov*

22.III. sobota

08:00 *na úmysel otca arcibiskupa*

Upratovanie kostola č.d. 126 - 150

23.III. Tretia pôstna nedeľa (A)

08:00 *Za Ľ Jaroslava Tibenského a rodičov*

Lektori: Blahová M., Vráblová M.

10:00 *Za farníkov*

Lektori: Kordošová A., Polanská Z.

14:00 *Posvätný ruženec, litánie*

Liturgický kalendár

17.III. pondelok Sv. Patrik, biskup

18.III. utorok Sv. Cyril Jeruzalemský, biskup a učiteľ Cirkvi

19.III. streda Sv. Jozef – ženích Panny Márie - Slávnosť

20.III. štvrtok Sv. Archip

21.III. piatok Sv. Serapion, opát, Sv. Benedikta Frasinello

22.III. sobota Sv. Lea Rímska, vdova

Slovo na dnes

so svätým Jánom Zlatoústym

Otec každého, vyslanec zeme

Teológovia vysvetľujú, že keď je človek vysvätený na kňaza, prechádza „ontologickou zmenou“ - zmenou vo svojom bytí. Osobitne sa podriaďuje Kristovi. Je „druhým Kristom“; koná „v mene Krista“ v rámci cirkevného spoločenstva a osobitne vo sviatostiach.

Vzťahy kňaza k ľuďom prinášajú veľa ťažkostí. Jeho ťažkosti však nie sú ničím v porovnaní s jeho vzťahom k Bohu. Tento vzťah si vyžaduje väčšiu a dôkladnejšiu spoľahlivosť. Koná ako vyslanec v mene celého mesta - a prečo by som sa mal zastaviť pri meste? -, koná ako vyslanec v mene celého sveta. Modlí sa, aby bol Boh milosrdný voči hriechom všetkých ľudí, a to nielen živých, ale aj mŕtvych.

Áký by to mal byť človek? Myslím si, že priamočiarosť Mojžiša a Eliáša by bola nedostatočná pre takého prosebníka. Ako keby bol otcom každého a bol mu zverený celý svet. Približuje sa k Bohu, prosí, aby sa skončili vojny na všetkých miestach, aby sa utišil nepokoj.

Prosí o mier a hojnosť a rýchle vyslobodenie od všetkých trápení, ktoré sužujú človeka verejne i súkromne. Kňaz by mal prevýšiť tých, za ktorých sa modlí, ako vládcovia prevyšujú svojich poddaných.

Áké postavenie by sme mali dať človeku, ktorý vyzýva Ducha Svätého a obetuje najúžasnejšiu obeť svätej omše a neustále prosí Pána všetkých? Akú veľkú čistotu a akú opravdivú zbožnosť musíme od neho požadovať? Premýšľajte o tom, aké ruky musia slúžiť týmto cieľom a aký jazyk by mal vyslovovať tieto slová. Nemala by byť duša, ktorá prijíma takého veľkého ducha, čistejšia a svätejšia než čokoľvek na svete? Počas svätej omše pri kňazovi stoja anjeli. Nebeské mocnosti naplnia celú svätýňu, celý priestor okolo oltára, aby vzdali úctu tomu, ktorý leží na oltári.

Poznám istého starého a svätého muža, ktorý mal videnia. Raz zrazu uvidel - nakoľko mohol - zástup anjelov oblečených v žiarivých rúchach. Obklopovali oltár. Skláňali sa tak, ako sa vojaci skláňajú v prítomnosti svojho kráľa. Ja tomu verím.

Iný človek mi povedal - a on sám je toho očitým svedkom -, že ak ľudia pred smrťou prijali sviatosti s čistým svedomím, pri poslednom výdychu ich strážili anjeli. A potom ich anjeli odnášajú - a to všetko vďaka sviatostiam, ktoré zomierajúci ľudia prijali.

Mali by sme sa chvieť, keď uvádzame dušu do takéhoto posvätného tajomstva, keď človek získava dôstojnosť kňazstva. Duša kňaza by mala žiariť ako lúč, ktorý svieti nad celým svetom.

Myšlienky k modlitbe

Kňazove ťažkosti nie sú ničím v porovnaní s jeho vzťahom k Bohu.

Kňaz je vyslanec v mene celého sveta, v mene živých i mŕtvych.

Kňaz je ako otec všetkých. Je mu zverený celý svet.

Zapamätajte si

Duša kňaza by mala žiariť ako lúč, ktorý svieti nad celým svetom.

Námety na konanie

Vážte si kňazov, ktorých poznáte, za to, čo robia a kým sú -

nie pre silu ich čností, ale pre milosť, ktorú im Boh dal. Slovom vysviacky ich zmenil, ako mení chlieb na svoje telo v Eucharistii. Skôr, než budeme napomínať kňaza, mali by sme sa za neho modliť a poistiť. A ak ho musíme napomenúť, mali by sme to urobiť medzi štyrmi očami, ak je to možné.

Scot Hahn Mike Aquilina „Žiť tajomstvá“

Tieto rady čítaj pomaly.

Rozvážne premýšľaj nad ich obsahom.

Srdce

- 154 *Obávaš sa, že sa staneš chladným a odmietavým voči všetkým. Tak veľmi sa chceš odpútať! Netráp sa: ak patíš Kristovi - celý Kristovi! - budeš mať oheň, svetlo i lásku pre všetkých.*
- 155 *Ježiš sa neuspokojí iba s nejakým „podielom“. Žiada všetko.*
- 156 *Nechceš sa podrobiť Božej vôli... ale ochotne vyhovieš želaniam hocijakej bezvýznamnej bytosti.*
- 157 *Nestavaj veci na hlavu. Keď sa ti dáva samotný Boh, prečo, prosím ťa, tá pripútanosť k stvoreniam?*
- 158 *Teraz sú to slzy. Bolí to, však? Pravdaže, veď preto ťa zasiahli práve tam.*
- 159 *Tvoje srdce ochabuje a ty hľadáš nejakú oporu na zemi. Dobre, ale dávaj pozor, aby sa opora, ktorej sa chytáš pri páde, nezmenila na olovené závažie, ktoré ťa svojou váhou stiahne dolu, alebo na reťaz, ktorá z teba urobí otroka.*
- 160 *Povedz mi úprimne: je to priateľstvo, alebo okovy?*
- 161 *Mrháš nehou. A vravím ti: láska k tvojim blížnym: áno, vždy. Ale - dobre ma počúvaj, duša apoštolská: iba Kristovi a jedine jemu prináleží tento druhý cit, ktorý sám Pán vložil do tvojho srdca. Okrem toho... či nie je pravda, že po otvorení jednej závoru na tvojom srdci - a potrebuješ ich sedem - sa zrazu začal na tvojom nadprirodzenom horizonte vznášať malý obláčik pochybnosti a ty, utrápený, napriek čistote svojich úmyslov sa pýtaš: „Nezašiel som príďaleko vo vonkajších prejavoch svojich citov?“*
- 162 *Srdce bokom. Najprv povinnosť. No keď vykonávaš svoju povinnosť, vlož do jej plnenia srdce - so všetkou jeho láskavosťou.*
- 163 *„Ak ťa zvädza na hriech tvoje pravé oko, vylúp ho a odhod' od seba...“ Úbohé srdce, práve ono ťa zvädza! Stisni ho, zovri ho pevne vo svojich rukách; neutešuj ho. No ak na tom trvá, plný vznešeného súcitu, pomaly a akoby v dôverných rozhovore mu povedz: „Srdce, moje drahé srdce - na kríž! Tvoje miesto je na kríži!“*
- 164 *Ako sa darí tvojmu srdcu? Neznepokojuj sa: svätí - ktorí boli takí obyčajní a normálni ľudia ako ty a ja, tiež pociťovali tieto „prirodzené“ náklonnosti. A keby ich neboli pociťovali, ich „nadprirodzená“ reakcia zachovať svoje srdce - dušu a telo - Bohu, namiesto toho, aby ho venovali stvoreniu, bola by málo záslužná. Preto si myslím, že slabosť srdca, keď už sme raz videli cestu, nemusí byť prekážkou odhodlanej a „skutočne zamilovanej“ duši.*

Josemaria Escrivá „Cesta“

Príbeh na uzdravenie duše

AKO ULOŽIŤ KAMENE?

Poradca podniku Riadenie času chcel prekvapiť účastníkov konferencie.

Z písacieho stola vytiahol banku so širokým hrdlom a položil ju na stôl spolu s kameňmi veľkými ako päť. Potom sa spýtal:

„Koľko kameňov sa podľa vás zmestí do banky?“ Keď účastníci konferencie vyslovili svoje odhady, začal vkladať kamene do banky, kým sa nezaplnila. Potom sa spýtal:

„Je plná?“

Všetci sa naňho pozreli a súhlasne prikývli. Vytiahol teda zo stola misku so štrkom. Časť vysypal do banky a potriasol ňou. Štrk zapadol do miest, kam sa nevošli veľké kamene. Poradca sa uškrnul a zopakoval otázku:

„Je plná?“

Tentoraz poslucháči zaváhali: „Možno nie.“ „Správne!“

Položil na stôl nádobu s pieskom a jej obsah vysypal do banky. Piesok vyplnil štrbiny, kam sa nevošli ani kamene, ani štrk.

„Je plná?“ spýtal sa znovu. „Nie!“ zvolali prítomní. „Uvidíme!“ odpovedal muž.

Vzal džbán s vodou a začal ju nalievať do banky. Stále totiž nebola úplne plná. „Čo sme si tým ukázali?“ spýtal sa.

Jeden z účastníkov odpovedal:

„Nie je dôležité, aký plný máš program. Keď chceš, môžeš ešte niečo pridať.“

„Nie!“ povedal muž. „Táto lekcia nás naučila, že pokiaľ najskôr nepoložíš veľké kamene, neskôr sa ti to už nepodarí.“

Čo pre teba znamenajú tie veľké kamene?

- **Čo symbolizujú tie veľké kamene v mojom živote? Sú pre mňa skutočne prioritou?**
- **Venujem dost' času dôležitým ľuďom vo svojom živote, alebo sa zameriavam na menej dôležité veci?**
- **Cítim sa slobodný pri rozhodovaní, čo je v mojom živote skutočnou prioritou, alebo sa podriaďujem...?**

José Carlos Bermejo „Príbeh na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Dôverujte, ja som zvíťazil nad svetom!

„Vo svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet!“ (Jn 16, 33)

Čokoľvek by sa vo svete a v našom živote dialo, už teraz máme prístup k Božiemu kráľovstvu pokoja. Zle rozvíjané očakávanie nás neraz utápa v netrzeplivosti. Ak nedosiahneme drobné potreby dňa, zmocňuje sa nás nepokoj.

Ľudia snívajú o blahobyte a chcú ho rýchlo dosiahnuť — viac cestovať, viac vlastniť, mať viac moci. Zoznam našich požiadaviek rastie takmer bez hraníc. Všetko je sprevádzané náhlením a veľkou netrzeplivosťou. Nemáme na nič čas.

Aj verejný život národov je unáhlený. Niet času vysvetľovať a presviedčať. Vznikajú napätia a nedorozumenia - až po použitie násilia. Výsledkom je zúfalstvo, vyčerpanie a zatrpknutosť. Naše plány často zlyhávajú - boli ilúziou.

Ježiš hovoril o trpezlivej nádeji, ktorá sa dočká naplnenia. „Máte súženie, ale dúfajte...! Veriaci človek sa

nad všetkým neznepokojuje. Vie, že beh života a dejín sa ho dotýka len natoľko, nakoľko mu umožňuje mať účasť na Božom pláne so svetom. Preto dôveruje. Svet nie je cvičiskom pre naše márnosti. Je miestom, kde máme prežiť vo viere a láske tajomstvo života v Bohu. Podobáme sa služobníkovi, ktorý čaká na príchod svojho pána v obetavej a vernej službe. Vo všetkých prúdoch udalostí čakáme na Pána, ktorý sa nazval našim priateľom. Očakávame za to odmenu, ktorá nie je niečím neznámym, lež vyrastá pôsobením milosti z našej dennej práce. Jej meno je láska. ňou Boh už teraz v nás prebýva. Láska ktorou je sám Boh, je našou odmenou už teraz a bude ňou naplno vo večnosti.

Hoci sme ako veriaci takisto zapojení do udalostí sveta, ktoré sú pre nás často neprehľadné, čo ako trpíme spolu s inými v dôsledku svojej slabosti, svojich hriechov a hriechov iných, čo ako nás ľudia utláčajú, uchováваме si dôveru, že náš Pán, ktorý zvíťazil nad svetom, nedovolí, aby sme sa utopili - ani v hriechu, ani v nešťastí. Máme istotu v tom, ktorý nás má rád. Dôvera v jeho spravodlivosť je oporou našej nádeje a zdrojom našej odvahy žiť. Aj keby sa zem triasla a hviezdy padali - ani vtedy nás nič nemôže odlúčiť od lásky, ktorá nás zachraňuje (Rim 8, 35-39). V ušiach a v srdci nám znejú slová: „Váš nebeský Otec vie, čo potrebujete.“

Našími najlepšimi sprievodcami životom sú dôvera a nádej: „Vo svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet! Toto som vám povedal, aby ste vo mne mali pokoj.“

Dôverujte!

Úloha veriacich je veľká, lebo veľká je úloha Božieho kráľovstva. Božie kráľovstvo je kvas. Veriacich je však len hŕstka proti nepriateľskému svetu, ktorý treba premeniť. No Ježiš hovorí: Nebojte sa! Dôverujte!

Ježiš vie, čo hovorí. Má síce pred sebou hory múky, ale pripravuje si aj účinný kvas. Nezáleží na tom, čo aká nemožná sa zdá nejaká úloha z čisto ľudského hľadiska. Jedného rána sa môžeme prebudiť a zistiť, že to najcennejšie už vykvasilo. Pavol je obrátený, Augustín zanecháva profesúru a stáva sa učiteľom Cirkvi, kresťanstvo zapúšťa korene v Indii, mladí nádejní ľudia na celom svete pochopili život a jeho tajomstvá a idú za Kristom. To všetko vzbudzuje nádej. Sv. František z Assisi raz povedal svojmu spoločníkovi: „Brat León, najočarujúcejšia zo všetkých tvárí nádeje je Boh!“

V duchu tejto nádeje a dôvery rozvíjali svoju neúnavnú obetavú činnosť skutoční veriaci všetkých čias. Starec Zosima z Bratov Karamazovcov hovorí mladíkovi: „Pracuj ustavične. Ak tí príde na um v noci, keď zaspávaš: Nevykonaj som, čo bolo treba - hneď vstaň a vykonaj to! Ak sú okolo teba ľudia zlí a bezcitní a nechcú ťa počúvať, padni pred nimi na kolená a pros ich o odpustenie, lebo i tomu si možno na vine, že ťa nechcú počúvať. Ale ak už nemôžeš zlým nič povedať; slúž im mlčky a pokorne a nikdy nestrácaj nádej. A ak ťa všetci opustia a násilím vyženú, keď ostaneš sám, padni na zem, zmáčaj ju slzami - a zem vydá plod, hoci by ťa nik nevidel ani nepočul. Ver do konca, aj keby sa všetci na zemi odvrátili a ty jediný by si ostal verný. Dones i vtedy svoju obeť a chváľ Boha ty jediný... A ak sa zídete takí dvaja - je to už celý svet. Svet živej lásky! Objímte sa navzájom v dojatí a chváľte Pána! Lebo hoci len vo vás dvoch, ale naplnila sa jeho pravda!“

Pane, daj, aby sme boli schopní v pokušeniach odporovať

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku